

8-tunnin työpäiväliike Yhdysvalloissa

Työläisten pyrkimys lyhentää työaikaansa ja parantaa työolojaan ja palkkojaan on paljon vanhempi kuin työväenjärjestöt. Työväenjärjestöt ovat syntyneet juuri tätä tarkotusta varten. Ne ovat välikappaleita, joiden avulla tämä halu ja tarkotusperä saavutetaan.

Amerikankin työväenliikkeessä on pitemmän aikaa ilmennyt pyrkimystä saada työpäivä kahdeksantuntiseksi ja monet huomattavan suuret työläisryhmät ovat sen saavuttaneet taloudellisen toiminnan avulla. Amerikan Työväenliiton toimeenpaneva komitea vuosikertomuksessaan, joka esitettiin viime marraskuulla pidetylle liiton konventionille, selittää seuraavilla työaloilla vallitsevan melkein yleisen kahdeksantuntisen työpäivän: puusepät, hiilenkaivajat, kirjaltajat, skäärintekijät, kivenhakkaajat, maalarit, koristelijat ja paperoitsijat, rupparit, putkityöläiset ja höyrylämmitysten asettajat, tikuttajat, muurarit, katonvalmistajat, rautateiden sähköttäjät, kraniiin hakkaajat, marmorityöläiset, peltisepät, nostolaitosten rakentajat, kirjansitojat, ruukinkantajat ja rakennuksilla työskentelevät ammattittomat työläiset, tiili- ja terrakottatyöläiset, semotityöläiset, työläiset, jotka toimivat puristetussa ilmassa, rakennustöissä käytettävien höyrykoneiden käyttäjät, katujen päällystäjät, katukivien hakkaajat, kirjanpainajat, stereotyypperaajat ja electrotyypperaajat, tunnelien rakentajat, asbestotyöläiset, murtimotyöläiset, metallinkalvat, lastityöläiset, tiilikattojen tekijät, konetyöläiset, höyrykoneiden lämmit-

täjät, paperin valmistajat, kaivertajat ja räjähdysaineiden valmistajat.

Tämän mukaan sadolla tuhansilla työläisillä on jo kahdeksantuntinen työpäivä Yhdysvalloissa. Sen jälestä kuin tämä luettelo on laadittu, ovat kymmenet tuhannet konepajoissa työskentelevät työläiset, ammattitaitoiset ja ammattitaidottomat, saaneet kahdeksantuntisen työpäivän. Mutta tässä luettelossa on vain korkean ammattitaidon omaavia työläisiä. Siinä ei ole raudan kaivajia ja terästyöläisiä, ei kutojia eikä muita teollisuuden orjia, joita on miljoonia tässä maassa. Heidänkin mielissään kytee halu saada huojennusta, lyhempi työpäivä, mutta miten?

Amerikan Työväenliiton virallinen kanta.

Amerikan Työväenliitto on kahdes- sa viimeisessä kokouksessaan hyväksynyt julistuksen, jonka mukaan työläisten tässä samoin kuin kalkissa muissakin kysymyksissä on turvauttava puhtaaseen taloudelliseen toimintaan. Toimeenpaneva komitea selittää, että ammatillisesti järjestyneiden työläisten ensimmäisenä tehtävänä on ollut taistella kumoon sellaiset lait, jotka tavalla taikka toisella määritlevät työläisten työajan pituutta. Vasta sitte kun nämä lait saatiin kumotuksi, alkoi todellinen edistys. "Ei pidä millään tavalla antaa lainlaatajain määrittelä työläisten työajan pituutta ja antaa vapauksiaan oikeuslaitosten käsiin", selitti Gompers konventionissa.

Tällainen näkökanta työläisten yhdessä tärkeimmässä tämänpäiväisessä kysymyksessä tuntuu toivottomalta. Tässä maassa on miljoonia sellaisia työläisiä, joita ei voida heldän työnsä luonteen tähden järjestää niin voimakkaaseen taloudelliseen järjestykseen, että se järjestö kykenisi taltelemaan kahdeksantuntisen työpäivän jäsenille. On olemassa kokonaisia suuria teollisuuksia täydellisesti sesonkiuonrella, joiden työläiset ovat melkein järjestämättömiä. Heitä on koettanut järjestää Amerikan Työväenliitto ja I. W. W. liitto, mutta kumpikin yhtiä huonolla tuloksella. Mitään kiinteää järjestöä ei ole syntynyt. Jos jollakin paikkakunnalla lakon tai muun syyntäkin on saatu järjestö syntymään, toisella paikkakunnalla se on kuollut. Niiden työläisten järjestyminen on yhtämittaista nousemista ja laskemista, mutta kokemukset osottavat ettei siltä voi tulla pysyvästä.

He voivat saada kahdeksantuntisen työpäivän vain lainlaadinnan kautta. Kysymyksestä keskusteltiin laajasti ja kiivaasti Työväenliiton viimeisessä konventiossissa San Franciscossa. Kone työläisten järjestö ja Illinoisin ammattiliunionistien valtioliitto esittivät päätöslauselman, että liitto kahdeksantuntisen työpäivän saamiseksi käyttää taloudellisia sekä lainlaadinnallisia keinoja. Päätösesitystä kannattivat hilenkaivajain järjestön edustajat, Californian unionistien valtioliitto ja Minnesotan unionistien valtioliitto sekä useat yksityiset edustajat, mm. sikaarinteikijain järjestön edustaja Barnes, Keskustelun lopussa 8,500 äänellä 6,396 vastaan hyväksyttiin konventiossin ponsivaliokunnan laatima lausunto, jossa painostetaan kahdeksantuntisen työpäivän suurta merkitystä työläisille ja kehotetaan heitä käyttämään taloudellista voimaansa sen saamiseksi. Samassa päätöksessä liitto lupaa avustaa naisia ja valtion työläisiä saamaan kahdeksantuntisen työpäivän lainlaadinnan avulla. Useat edustajat, joiden käytettävänä oli 4,061 ääntä, eivät äänestäneet kysymyksestä.

Näin tuli turmiollinen päätös uudistetuksi. Agitatsioni sitä vastaan on kuitenkin jatkuvasti käynnissä. Kone työläisten järjestön lehti, "The Machinist Journal" helmikuun numerossa hyökkää ankarasti päätöstä vastaan, sanoo sen hyödyttävän vain työn antajia. Jos jonkun valtion ammatillisesti järjestyneet työläiset, tai joku

vissi työläisryhmä koettaa saada itsellensä tästä konventiossin päätöksestä huolimatta kahdeksan tuntin työpäivälain, sen vastustajat voivat käyttää Työväenliiton konventiossin päätöksiä edukseen vastustaessaan sitä. Sellaista on jo tapahtunutkin mm. Californiassa.

Vasta sitte kun Amerikan Työväenliitto muuttaa tämän päätöksensä, talstelu kahdensantuntin työpäivän saamiseksi tulee vaikuttavaksi.

Missi kahdeksantuntin työpäivälaki on voimassa.

Alaskassa: — Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa yleisissä töissä, kaivannoissa, sulmoissa ja kokouneilla.

Arizonaassa: — Kahdeksantuntin työpäivälaki koskee kaikissa yleisissä töissä, kaivannoissa, sulmoissa, rautauuneissa ja kiskotehtaissa työskenteleviä työläisiä.

Californiassa: — Ellei erikoisesti toisin määrätä, kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa valtion ja kuntien yleisissä töissä. Kaivannoissa ja sulmoissa työpäivä on myös rajotettu kahdeksantuntiseksi.

Coloradossa: — Kaikissa valtion, kauntien, kuntien, kaupunkien, kauppaloiden ja koulupiirien töissä sekä kaivannoissa ja sulmoissa on työaika rajotettu kahdeksaan tuntiin päivässä.

Connecticutissa: — Rautateiden sähköttäjen, jotka ohjalevat junien kulua ja hallituksen palveluksessa olevien koneenkäyttäjien, lämmittäjien ja muiden mekanikkojen työaika on rajotettu kahdeksaan tuntiin päivässä.

Delawaressa: — Wilmingtonin kaupungin työläiset työskentelevät vain kahdeksantuntia päivässä.

District of Columbiassa: — Kaikkien District of Columbian hallinnon palveluksessa kuin myöskin urakoitsijain palveluksessa olevien työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksantuntiseksi.

Hawaiissa: — Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa yleisissä töissä.

Idahossa: — Valtion, kauntien, kuntien ja kaupunkien töissä kuin myös kaivannoissa ja sulmoissa työskentelevien työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksantuntiseksi.

Illinoisissa: — Kahdeksantuntinen työpäivä vallitsee kaikissa muissa paitsi maanviljelytöissä, ellei toisin so-

vita. Laki ei koske vuosi, kuukausi ja viikkosopimuksella työskenteleviä työläisiä. Valtion ja kauntien tietöissä vallitsee kahdeksantuntin työpäivä.

Indianassa:—Kahdeksantuntin työpäivälaki koskee kaikkia yleisillä teillä työskenteleviä työläisiä ja yleensä kaikkia ammattitaitoisia ja ammattitaidottomia työläisiä, paitsi maanviljelystyöläisiä ja perhepalvelijoita. Ylityötä voidaan teettää eri maksua vastaan sopimuksen mukaan.

Iowassa:— Kahdeksantuntin työpäivä koskee vain yleisillä teillä työskenteleviä työläisiä.

Kansasissa:— Kaikkien valtion, kauntien, kaupungien ja kauppaloiden palveluksessa olevien työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksaksi tunniksi päivässä.

Kentuckyssä:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion yleisissä töissä.

Marylandissa:— Baltimoren kaupungin työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksaksi tunniksi päivässä.

Massachusettsissa:— Valtion työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksaksi tunniksi päivässä ja kauntit ja kaupungit voivat hyväksyä sen yleisten vaalien aikana toimitetulla yleisellä äänestyksellä.

Minnesotassa:— Kahdeksantuntin työpäivä koskee kaikkia valtion ja sen urakoitsijain työläisiä.

Mississippi'ssä:— Yleisillä teillä työskentelevien työaika on määrätty kahdeksantuntiseksi.

Missourissa:— Kahdeksan tuntia katsotaan yleisesti päivätyöksi. Laki ei kuitenkaan kiellä tekemästä sopimusta pitemmästä tai lyhemmästä työpäivästä eikä millään tavalla koske maanviljelystyöläisiä. Valtiossa on laitonta pitää työläisiä työssä kauemman kuin kahdeksan tuntia päivässä kaivannoissa ja rautateillä. Valtion ja toisenluokan kaupungiden töissä vallitsee kahdeksantuntin työpäivä.

Montanassa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaivannoissa, sulimoissa, rautateillä, tunneleissa ja yleisissä töissä. Koneenkäyttäjillä on myös jonkun verran rajotettu kahdeksantuntin työpäivä.

Nebraskassa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikilla yleisillä teillä ja ensiluokan kaupunkien töissä.

Nevadassa:— Kaikilla yleisillä teillä, kaivannoissa, sulimoissa, sementtitehtailissa, sähkösanomakontoreissa, rautateillä ja valtion sekä kuntien

töissä työaika on lailla rajotettu kahdeksaksi tunniksi päivässä.

New Jerseyssä:— Valtion, kauntien ja kaupunkien töissä työskentelevien työläisten työaika on rajotettu kahdeksaan tuntiin päivässä.

New Mexicossa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion ja kaupunkien yleisissä töissä.

New Yorkissa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion ja kaupunkien yleisissä töissä ja teollisuuslaitoksissa, ellei toisin ole sovittu. Laki ei koske maanviljelystyöläisiä ja palvelijoita.

North Dakotassa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee yleisissä töissä.

Ohiossa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa yleisissä töissä kuin myös kaikissa teollisuuksissa, ellei työnantajan ja työläisen välisellä sopimuksella toisin määrätä.

Oklahomassa:— Kaikissa yleisissä töissä ja kaivannoissa työskentelevien työläisten työpäivä on lailla määrätty kahdeksantuntiseksi.

Oregonissa:—Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee yleisissä töissä ja kaivannoissa.

Pennsylvaniassa:— Kahdeksan tuntia katsotaan lailliseksi päivätyöksi kaikissa teollisuuksissa, ellei toisin ole sovittu. Tämä ei koske maanviljelystyöläisiä ja palvelijoita, jotka työskentelevät vuosi-, kuukausi- ja viikkosopimuksen perusteella. Valtion ja kuntien palveluksessa olevien työläisten työaika on lailla määrätty kahdeksantuntiseksi. Laki koskee myös kuntien ja valtion urakoitsijoita. Kaivantojen nostokoneiden käyttäjiä ei saa pitää työssä kauempaa kuin kahdeksan tuntia päivässä.

Philippineillä:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa yleisissä töissä.

Porto Ricossa:— Kahdeksantuntin työpäivälaki koskee vain yleisissä töissä työskenteleviä työläisiä.

South Dakotassa:— Kaikissa yleisissä töissä työskentelevien työläisten työpäivä on lailla rajotettu kahdeksantuntiseksi.

Tennesseeissä:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee kaikissa yleisissä töissä.

Texasissa:— Hallituksen tietöissä työskentelevillä työläisillä ja rautateiden sähköttäjillä on lain määräämä kahdeksantuntin työpäivä.

Utahissa:— Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion, kauntien ja

kuntien yleisissä töissä, kaivannoissa ja sulimoissa.

Washingtonissa: — Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion ja kuntien yleisissä töissä ja kaivannoissa.

West Virginiassa: — Valtion ja kuntien työläisillä on kahdeksantuntin työpäivä ja osittain myös rautateiden sähköttäjillä.

Wisconsinissa: — Kahdeksan tuntia katsotaan lailliseksi työpäiväksi kaikissa teollisuuksissa, ellei työnantajan ja työläisen välillä olevassa kirjallisessa sopimuksessa toisin määrätä. Laki ei kuitenkaan koske vuosi-, kuukausi- ja viikkosopimuksella työskenteleviä työläisiä. Valtion tietöissä vallitsee kahdeksantuntin työpäivä. Yleisissä töissä työskenteleviä työläisiä ja rautateiden sähköttäjiä ei voida pitää kauempaa kuin kahdeksan tuntia päivässä työssä.

Wyomingissa: — Kahdeksantuntin työpäivä vallitsee valtion ja kuntien yleisissä töissä, kaivannoissa ja sulimoissa.

Näiden lisäksi Yhdysvaltain halli-

tuksen palveluksessa olevilla työläisillä on lailla määrätty kahdeksantuntin työpäivä.

* * *

Kun Amerikan Työväenliiton konventionissa väiteltiin kahdeksantuntin työpäivälakien hyödyllisyydestä, niin kysymyksen vastustajat selittivät, että sielläkin missä tällaisia lakeja on olemassa, työläiset, esim. hillenkaivajat, ovat saaneet lakkojen avulla pakottaa nämä lait voimaan. Toiselta puolelta osotettiin, ja varsin järkevillä ja päteville väitteillä, että siellä missä tällainen laki on voimassa, työläisten on paljon helpompi lakon avulla saada se voimaan. Työläiset täällöin taistelevat lakien voimaansaattamiseksi ja sillä selkällä on arvaamattoman suuri ja työläisiä hyödyttävä vaikutus yleiseen mielipiteeseen. Sama on laita muidenkin työväenlakien kanssa. Ja vielä lisäksi, ellei työläisillä ole järjestöjä, työväenlait, niiden mukana kahdeksantuntin työpäivälait, eivät hyödytä työläisiä. — A. M.

